

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/31/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317206422
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5317206422.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľky - V. K., nar. X.X.XXXX, M. K. XX, XXX XX C., v zastúpení splnomocnenou zástupkyňou - matkou Annou Kožuchovou, nar. XX.X.XXXX, M. K. XX, XXX XX C., proti odporcovi - Q. K., nar. XX.X.XXXX, X. XX, XXX XX M., o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4Pc/19/2017-49 zo dňa 06.03.2018, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok okresného súdu tak, že :

- odporca - otec Q. K. je p o v i n n ý počnúc 22.11.2017 platiť navrhovateľke - dospelej dcére V. K., nar. X.X.XXXX. výživné v sume 100 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k jej rukám.
- v rozsahu tejto úpravy sa zároveň mení rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 5P/121/2010 -23 zo dňa 28. 7. 2010.

- zameškané výživné za obdobie od 22.11.2017 do 6.3.2018 v sume 157,20 eur p o v o ľ u j e odporcovi splácať v splátkach po 10 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám navrhovateľky.

- návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej iba „ okresný súd „) vyhovel návrhu navrhovateľky v celom rozsahu a uložil odporcovi - otcovi Q. K. povinnosť platiť navrhovateľke - dospelej dcére V. K. výživné vo výške 150 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 22.11.2017. V tomto smere zároveň zmenil aj rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 5P/121/2010-23 zo dňa 28.7.2010 (právoplatný dňa 09.08.2010), ktorým bola schválená dohoda rodičov o pôvodnej výške výživného na v tej dobe ešte maloletú V. v sume 55 eur mesačne. Zameškané výživné za obdobie od 22.11.2017 do 6.3.2018 (obdobie 4 mesiacov) vo výške 380 eur súd povolil otcovi splácať dospelej dcére v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej výške, v stanovenej lehote. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že pôvodná výška výživného v sume 55 eur mesačne bola stanovená v rozsudku OS Čadca č.k. 5P/121/2010-23 zo dňa 28.7.2010 (právoplatný 9.8.2010) súdom schválenou dohodou rodičov vo výške 55 eur mesačne. Hoc v otázke zmeny výšky výživného prebiehalo

po tomto pôvodnom rozhodnutí aj ďalšie súdne konanie, a to č.k. 8P/97/2012, rozsudkom zo dňa 07.01.2013 (právoplatnosť nadobudol 14.01.2014) súd zamietol návrh otca o zníženie výživného. V dobe zamietnutia tohto návrhu otec podľa potvrdenie Úradu práce, soc. vecí a rodiny Rožňava bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 01.04.2012, u posledného zamestnávateľa VAPAL, s.r.o., skončil pracovný pomer dohodou, podľa názoru súdu z vlastnej iniciatívy. Bol aj pravidelne informovaný o aktuálnych pracovných miestach hlásených na Úrade práce, soc. vecí a rodiny Rožňava. V súlade s uvedenými zisteniami v nadväznosti na § 75 ods. 1 zákona o rodine bolo v uvádzanom konaní právoplatne ustálené, že otec sa sám, bez dôležitého dôvodu, na základe vlastnej iniciatívy sa vzdal výhodného zamestnania a prišiel o pravidelný mesačný príjem.

3. Z ďalších listinných dôkazov, napr. z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplynulo, že otec naposledy pracoval od 01.02.1993 do 31.03.2012 v spoločnosti VAPAL, s.r.o. Rožňava. Pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému Q. K., nar. XX.XX.XXXX, maloletý syn je žiakom druhej triedy Základnej školy v Rožňave. Otec je naďalej vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 02.10.2017. Jeho predchádzajúca evidencia je datovaná od 25.05.2016 do 11.09.2017, od 01.04.2012 do 16.04.2016. Nepoberá pomoc v hmotnej núdzi, nemal nárok ani na dávku v nezamestnanosti. Zameškané výživné a trovy exekúcie otec platí v rámci exekúcie vedenej pod sp.z. Ex 47/2013 u súdnej exekútorky JUDr. Marty Kužmovej so sídlom v H.. Jeho družka T. B. je pracovne zaradená ako opatrovatelka s príjmom 509,50 eur mesačne.

4. Pri právnom posúdení nároku navrhovateľky okresný súd vychádzal v súdnej veci z § 78 ods. 1 zákona o rodine, podľa ktorého dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť ak sa menia pomery a pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 zákona o rodine). Okresný súd konštatoval, že od doby pôvodnej úpravy výživného rozsudkom č.k. 5P/121/2010-23 zo dňa 28.07.2010 v sume 55 eur mesačne uplynula ku dňu vydania rozhodnutia v aktuálnej právnej veci doba 8 rokov, počas ktorej otec dobrovoľne svoju vyživovaciu povinnosť na navrhovateľku nezvýšil. Navrhovateľka v čase pôvodného určenia výživného bola žiačkou 6. ročníka, navštevovala druhý stupeň ZŠ, mala zhoršený zdravotný stav, trpela na alergiu a ochorenie chrbtice. V aktuálnej dobe je študentkou vysokej školy. Vzhľadom na zmenené pomery matka mohla žiadať o zvýšenie výživného už pri nástupe dcéry na strednú školu a následne pri nástupe na vysokú školu. Matka však takéto návrhy nepodala. Za situácie, kedy mohlo byť požiadané dvakrát o zvýšenie výživného, teda dvakrát po 47 eur, zvýšenie výživného zo sumy 55 eur na 150 eur mesačne, teda o 95 eur mesačne je podľa názoru okresného súdu primerané zvýšením potrebám navrhovateľky, pričom vzhľadom na zmenené pomery na jej strane nejde o nadštandardné zvýšenie výživného.

5. Pri posudzovaní možností a schopností otca vychádzal z potencionálneho príjmu otca, z jeho čistého mesačného príjmu v sume 400 eur mesačne, ktorý by mohol dosiahnuť u svojho posledného zamestnávateľa VAPAL, s.r.o., keby dohodou z vlastnej iniciatívy pracovný pomer neukončil. Napokon jeho návrh o zníženie výživného v konaní vedenom pod.sp.z. 8P/97/2012 súd zamietol po konštatovanom subjektívnom zavinení otca pri ukončení pracovného pomeru u posledného (uvádzaného) zamestnávateľa. Súd zdôrazňuje aj tú skutočnosť, že od r. 2010 do roku 2017 sa otec nezamestnal, čo hodnotí ako účelový postup otca, ktorým sa takto vyhýba plneniu svojej vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke. Sám uviedol, že má príjem z brigádnickej činnosti, čo však z hľadiska navrhovateľky je príjem nepreukázateľný a tak sa nemôže iným spôsobom domôcť svojho práva na výživné od biologického otca. Na druhej strane otec je v produktívnom biologickom veku, je schopný pri vynaložení snahy zabezpečiť si príjem aj zvýšenou pracovnou činnosťou o to viac, keď osobnú starostlivosť maloletej neposkytoval, naopak matka sa o navrhovateľku, aj o spoločnú domácnosť sa osobne starala, dokonca za zamestnaním denne dochádza (jazdí) aj 100 km. Súd poukazuje aj na neustále medializované pracovné ponuky v bratislavskom, trnavskom a žilinskom kraji v automobilovom priemysle s minimálnym čistým mesačným príjmom 1.000 eur, ktoré by mohol otec - odporca na pracovnom trhu dosahovať. Kým v dobe prvého určenia výživného otec býval v podnájme, teraz býva v byte v osobnom vlastníctve, nie je ale zrejme, z akých finančných prostriedkov otec zaplatil trhovú cenu tohto 3-izbového bytu, keď je 8 rokov nezamestnaný a nemá takmer žiaden príjem ako to tvrdí. Za situácie, kedy odporca - otec nebol schopný platiť a plniť vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke, mal zvážiť, či bude schopný plniť dve vyživovacie povinnosti - voči navrhovateľke a voči maloletému synovi Q., keď plánoval rodičovstvo ďalšieho dieťaťa. Ak vopred vedel, že nebude schopný užiť aj navrhovateľku aj dieťa, ktoré priviedol na svet po navrhovateľke - potom z jeho strany ide o konanie, ktorým berie na seba neprimerané majetkové riziká podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine, na ktoré súd

nemusi prihladať. Nemôže sa odporca domnievať, že bude diskriminovať navrhovateľku v porovnaní so synom, ktorého má z druhého vzťahu. Ak uvádza, že náklady na syna Q., ktorý má 8 rokov a je žiakom druhého ročníka ZŠ sú v celkovej výške 117 eur len na zabezpečenie školskej dochádzky (bez započítania alikvotnej časti nákladov na stravu, domácnosť, oblečenie, hygienu a lieky), potom v porovnaní s ním, vyčíslené mesačné náklady na navrhovateľku - dospelú dcéru, študentku VŠ, vo výške 320 eur mesačne sú nákladmi primeranými. Navyše, rovnako ako otec má vyživovaciu povinnosť voči maloletému Q., má voči nemu vyživovaciu povinnosť aj jeho matka, ktorá má príjem 509 eur mesačne.

6. Vyživovanie dieťaťa - dospelaj dcéry má podľa názoru okresného súdu prednosť aj pred vyživovaním vlastnej osoby odporcu. Výdavky, ktoré otcovi vznikli na základe vedenej exekúcie Ex 47/2013 jeho nezodpovedným prístupom keď neplnil svoju vyživovaciu povinnosť na navrhovateľku v stanovenej výške 55 eur mesačne, navyše dlh otca na bežnom výživnom je navýšený aj o exekučné trovy (majú charakter zavinených trov) súd nezohľadnil.

7. Návrh o určenie výživného vo výške 150 eur mesačne podala navrhovateľka 22.11.2017. Od uvedenej doby jej táto výška bola priznaná, ku dňu vydania rozhodnutie 06.03.2018 ubehli 4 mesiace a tak zameškané výživné za 4 mesiace predstavuje $95 \times 4 = 380$ eur. Túto sumu zameškaného výživného povolil súd otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 eur pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky k rukám dospelaj dcéry. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, nikto z účastníkov konania náhradu trov nežiadal a súd nezistil dôvody na priznanie (§ 58 CMP).

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Domáhal sa zrušenia rozsudku a žiadal vrátiť vec na nové konanie, alternatívne rozsudok zmeniť a určiť výživné na plnoletú dcéru vo výške 80 eur mesačne. Skutkový stav veci podľa názoru otca okresný súd nezistil správne. Pracovný pomer u zamestnávateľa VAPAL, s.r.o. ukončil dohodou podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu zníženia stavu zamestnancov pre organizačné zmeny u zamestnávateľa. V roku 2016 ako nájomca podľa zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov nadobudol do vlastníctva 2-izbový byt v obci Gočaltovo, nie za trhovú cenu, ale za cenu 2.718,32 eur určenú podľa § 18 uvádzanej právnej normy. Kúpnu cenu zaň zaplatila zo svojich vlastných finančných prostriedkov jeho družka T. B., keďže bývala v tomto byte aj so spoločným maloletým synom a v tom čase pracovala ako opatrovateľka v Rakúsku. On by nikdy nedokázal našetriť financie na zaplatenie kúpnej ceny.

9. Odvolateľ dodal, že jeho družka pracovala ako opatrovateľka v Rakúsku do 31.12.2017 v 2-týždňových intervaloch. V tom čase sa staral o maloletého syna Q. on a neprichádzala do úvahy možnosť zamestnať sa vo väčšej vzdialenosti od miesta bydliska, nemohol sa zamestnať ani vo Volkswagene, ani inde na západnom Slovensku, kde je viac pracovných príležitostí. Žili z príjmu družky. Od januára sa družka zamestnala s ohľadom na syna v Domove dôchodcov v Rožňave s príjmom okolo 500 eur v hrubom, ale od 25.03.2018 už zase pracuje ako opatrovateľka v Rakúsku, kde zarobí viac a on si hľadá prácu v mieste bydliska. Keďže je so synom, vo viaczmennej prevádzke pracovať nemôže, navyše nájsť si prácu v podmienkach horného Gemera je dosť náročné.

10. Vytýkal nesprávnu interpretáciu ust. § 75 Zákona o rodine, keď mu súd vytýka, že naplánovaním ďalšieho dieťaťa vzal na seba neprimerané majetkové riziká. Mat' ďalšie - druhé dieťa predsa nemožno hodnotiť ako neprimerané majetkové riziko, v tomto smere názor súdu označuje otec za cinický.

11. On si je plne vedomý nákladov na výživu svojej dospelaj dcéry, jej odôvodnené potreby sú limitované aj jeho schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi. Aj v úplnej rodine ak dieťa chce získať vzdelanie, ale príjmy rodiny sú nízke, musí hľadať iné možnosti štúdia, napr. študovať externe popri zamestnaní a do školy dochádzať len v stanovených dňoch a tak sa vyhnúť nákladom na bývanie na priváte za 110 eur mesačne. Škola jeho dcéry umožňuje štúdium ako v dennej, tak aj vo forme externej. Výška výživného 150 eur mesačne ho reálne dovedie k existenčným problémom, k následným exekúciám a trestnému stíhaniu. Žiada výživné na plnoletú dcéru určiť vo výške 80 eur mesačne.

12. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca zdôraznila, že navštevuje denné štúdium na Univerzite Cyrila a Metoda v Trnave, odbor masmediálna komunikácia, touto formou štúdia sa pripravuje na budúce povolanie, mesačné náklady na jej štúdium sú vo výške 320 eur, náklady pri nástupe na univerzitu do Trnavy boli 130,28 eur. Jej matka pracuje v SSE, a.s. Žilina s priemerným

mesačným zárobkom v sume 580 eur. Ďalšie položky jej mzdy sú výkonnostný príplatok, stravné lístky, vianočné a ďalšie príplatky, ktorých výšku nemá možnosť ovplyvniť a určuje vedenie spoločnosti či ich zamestnancovi vypláti a v akej výške. Jej mesačné cestovné náklady sú v sume 160 eur, matka uhradza mesačnú zálohu za zemný plyn 180 eur a výdavky na jej štúdium sú 320 eur. Štúdium neprebieha len formou prednášok, v rámci výberu vysokoškolskými konkurzmi sa venuje vo svojom voľnom čase práci vo vysokoškolskom rádiu a televízii. Štúdium ju baví, chce sa mu naďalej venovať naplno formou denného štúdia, na čo má plné právo. Otec svojím odkazom, aby študovala externe, sa snaží úplne zbaviť sa finančnej zodpovednosti voči nej. Určená suma výživného 55 eur mesačne nie je dostačujúca vzhľadom na jej vysoké mesačné náklady 320 eur, preto žiada výživné od otca v stanovenej sume súdom 150 eur mesačne. Zameškané výživné je ku dňu podania vyjadrenia v sume 381,59 eur. Z tohto pohľadu nechápe ani otca, ktorý navrhol výšku výživného zmeniť na 80 eur mesačne, pravidelne totiž nespláca ani doposiaľ stanovených 55 eur mesačne. Pokiaľ si jej otec nezačne plniť svoje povinnosti a neuhradí dlžnú sumu, bude nútená to riešiť formou trestného oznámenia na polícii.

13. Otec v písomnej reakcii na predchádzajúce vyjadrenie navrhovateľky vyjadril svoj súhlas s názorom dcéry, že má právo študovať odbor, ktorý ju baví. Avšak, ak nemá prostriedky na pokrytie nákladov na štúdium, mohla by zvážiť formu štúdia popri zamestnaní tak, ako to robia aj iné deti zo sociálne slabších rodín, aby napríklad nebývala v súkromí. Zotrváva ďalej na dôvodoch odvolania a suma 80 eur mesačne je maximálna suma výživného, ktorú by dokázal na navrhovateľku platiť.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal v zákonnej lehote na to oprávnený účastník, proti rozsudku ktorému je odvolanie prípustné, postupujúc podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 388 Civilného sporového poriadku.

15. Hoc pri pozmeňujúcom rozsudku odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, iný názor prijal na základe zistených skutočností o výške výživného, teda, odvolaniu otca čiastočne vyhovel.

16. Správne uvádza okresný súd v dôvodoch rozhodnutia, že vyživovacia povinnosť odporcu - otca voči navrhovateľke - dospelaj dcére naďalej trvá, keďže navrhovateľka aj po dovŕšení 18 rokov veku naďalej študuje, dennou formou štúdia sa pripravuje na budúce povolanie. Každý rodič by mal podporovať záujem svojho dieťaťa o štúdium s cieľom uplatniť sa na budúcom pracovnom trhu a tento záujem svojho dieťaťa aj finančne, materiálne podporovať. Platí to aj v tom prípade, ak rodičia dospelého dieťaťa nežijú spolu. Rodič, po zdravotnej stránke schopný pracovať, by nemal od svojho dieťaťa požadovať, aby študovalo formou popri zamestnaní (teda za podstatne náročnejších podmienok z hľadiska osobného nasadenia) ale by sa mal prioritne usilovať on, uchádzať sa o čo najlepšie platené zamestnanie, aby vzdelávanie svojho dieťaťa materiálne podporoval. Zrejme si to uvedomuje aj samotný otec, keď navrhuje určiť vyššiu výšku výživného než v dobe pôvodnej úpravy, podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na zistené okolnosti súdnej veci ním navrhované výživné na navrhovateľku v sume 80 eur mesačne je nízke.

17. Bez akýchkoľvek pochyb pôvodná suma výživného 55 eur mesačne nepostačuje ani na úhradu minimálnych odôvodnených potrieb navrhovateľky. Od doby pôvodnej úpravy (r. 2010) uplynula pomerne dlhá doba, uplynutím času, biologickým vývinom navrhovateľky sa zvýšili nielen náklady na zabezpečenie jej základných životných potrieb, ale vznikli ďalšie, vyššie výdaje v súvislosti s jej štúdiom. Odvolací súd nepochybuje o tom, že jej zvýšené náklady uhradzuje matka zo svojho príjmu, ktorá má k nej aj zákonnú vyživovaciu povinnosť a aj zodpovedne pristupuje k ekonomickému zabezpečeniu výchovy svojej dcéry. Je správne a spravodlivé, aby aj rodič, ktorý osobnú starostlivosť dieťaťu neposkytuje, sa podieľal na zvýšených nákladoch svojho dieťaťa, podporoval jeho záujem o štúdium, čo platí aj vo vzťahu k otcovi v tejto súdnej veci. Na druhej strane aj výška určeného (zvýšeného) výživného je limitovaná možnosťami a schopnosťami povinnej osoby (povinného rodiča), úrovňou jeho života, majetkovou situáciou.

18. Nemožno súhlasiť s odvolacím argumentom žalovaného, že nie vlastnou vinou prišiel o prácu. Pri hodnotení jeho možností a schopností prispievať vyšším výživným správne konštatuje okresný súd, že je určujúci jeho potenciálny príjem (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) z ktorého treba aj v aktuálne súdnej veci vychádzať. V minulosti (naposledy) vedenom súdom konaní sp.zn. 8P/97/2012-50 zo dňa

07.01.2013 dôvodom zamietnutia návrhu otca o zníženie výživného bola skutočnosť, že u posledného zamestnávateľa VAPAL, s.r.o. z vlastnej iniciatívy, bez dôležitého dôvodu sa vzdal zamestnania a tak prišiel o pravidelný čistý mesačný príjem v sume 400 eur, teda, tento príjem otec mohol dosiahnuť ak by sa zamestnania nevzdal. Od uvedenej doby otec sa v trvalom pracovnom pomere nezamestnal, stal sa nezamestnaným, žiadne dávky nepoberal, možno sa tak domnievať, že určitý príjem z brigádnickej činnosti má, avšak aj za situácie, že by jeho príjem bol nižší než 400 eur v čistom mesačne, bude určujúci jeho potencionálny príjem pri posudzovaní jeho možností a schopností prispievať vyšším výživným. Otec pri ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu nemá podľa názoru odvolacieho súdu v možnostiach a schopnostiach prispievať na navrhovateľku sumou výživného 150 eur mesačne. Odôvodnené potreby jeho maloletého syna Q. (hoc sú nižšie ako u navrhovateľky) sú v dôsledku návštevy základnej školy, biologického vývinu každým rokom vyššie, je pravda, že vyživovaciu povinnosť k tomuto synovi má aj jeho matka. V dôsledku pracovného uplatnenia sa matky tohto dieťaťa v zahraničí - jednalo sa o nesporné tvrdenie, že matka pracuje v zahraničí ako opatrovateľka, osobnú starostlivosť o maloletého Q. plnením zákonnej povinnosti rodiča zabezpečuje otec, dieťa je na jeho osobnú starostlivosť odkázané, túto starostlivosť synovi aj fakticky poskytuje. Preto otcovi nemožno zazlievať, že si nenašiel prácu (primerane platenú) mimo regiónu v ktorom s maloletým synom žije. Dokazovanie nepreukázalo, že by otcovi bola v mieste bydliska, prípadne v blízkom okolí ponúknutá počas trvania jeho nezamestnanosti možnosť pracovať či už v trvalom alebo v pracovnom pomere na dobu určitú a otec takúto ponuku neprijal.

19. Hoc rodičovstvo obsahuje nielen rodičovská práva ale aj zodpovednosť a povinnosti, vrátane povinnosti vyživovať svoje dieťa, nemožno rozhodnutie jednotlivca stať sa rodičom ďalšiemu dieťaťu subsumovať pod právny režim ustanovenia § 75 ods. 1 zákona o rodine a narodenie ďalšieho maloletého dieťaťa kvalifikovať ako neprimerané majetkové riziko ako to uzavrel okresný súd. Dieťa nie je majetkom, nie je ani vecou, je živou bytosťou, narodenie dieťaťa v rovine právnej zakladá povinnosť rodiča svoje dieťa v súlade s jeho najlepším záujmom vychovávať, vyživovať. Byť rodičom vychovávané, vyživované je rovnocenným právom každého dieťaťa bez ohľadu na vek a poradie v ktorom sa narodilo. Jednoznačne platí, že otec má zákonnú vyživovaciu povinnosť ako ku navrhovateľke, tak aj k maloletému Q. a jeho zákonnú vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi treba pri posudzovaní jeho možností a schopností a určení výšky výživného na navrhovateľku zohľadniť, túto odvolací súd aj zohľadnil.

20. Krajský súd nezistil z obsahu spisu nadštandardné majetkové pomery, ktoré by svedčili o vyššej životnej úrovni otca. Pokiaľ súd konštatuje, že v dobe pôvodnej úpravy výživného otec býval v podnájme a aktuálne býva v byte v osobnom vlastníctve, vykonané dokazovanie nepreukázalo, že by predmetný byt v ktorom otec s rodinou býva mal byť nadobudnutý za trhovú cenu, takýto záver oporu v dokazovaní nemá. Nebolo zistené, že by otec disponoval úsporami, hnutelnými vecami veľkej hodnoty, resp. že by úroveň jeho života presahoval rámec bežného priemeru.

21. V súhrne všetkých okolností odvolací súd zodpovedajúce možnostiam a schopnostiam otca, vychádzajúc z jeho potenciálneho príjmu 400 eur v čistom mesačne, ďalej z toho, že má zákonnú vyživovaciu povinnosť k ďalšiemu maloletému dieťaťu, ale aj z konštatovaného záveru, že aj on je povinný participovať na zvýšených nákladoch navrhovateľky (dospelaj dcéry) určil mu povinnosť prispievať výživným na navrhovateľku v sume 100 eur mesačne od 22.11.2017 a vo zvyšku nad sumu 100 eur mesačne návrhu navrhovateľky vyhovieť nemohol. Pri takto určenej sume výživného od 22.11.2017 do 06.03.2018 rozdiel medzi pôvodne určenou sumou výživného 55 eur mesačne (čo bolo v zmysle pôvodného rozhodnutia súdu povinnosťou otca platiť) a stanovenou výškou výživného 100 eur, je za jeden mesiac 45 eur, t.j. za 3 celé mesiace - december 2017, január, február 2018 x 45 eur, za mesiac november 2017 - za 9 dní x 1,50 eur, t.j. 13,50 eur a za mesiac marec 2018 za 6 dní x 1,45 eur = 8,70 eur. Nedoplatok výživného v celkovej sume 157,20 eur odvolací súd povolil otcovi počnúc právoplatnosťou rozsudku splácať k rukám navrhovateľky v splátkach po 10 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

22. Rozhodnutie o výške výživného vedie aj ku zmene pôvodného rozsudku OS Čadca č.k. 5P/121/2010-23 zo dňa 28.07.2010.

23. V dôsledku zmeny rozsudku okresného súdu odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP rozhodoval o trovách celého konania (prvoinštančné a odvolacie), žiadnemu z jeho účastníkov nepriznal právo na ich náhradu pretože ani jeden z nich plne úspešný v konaní nebol.

24. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.